

ДАЙДЖЕСТ

"Конкорд" успешно прошел сверхзвуковые испытания

На снимке: "Конкорд".

Самолет "Конкорд" авиакомпании British Airways совершил тестовый полет через Атлантический океан. После сверхзвукового полета продолжительностью 3 часа 20 минут самолет успешно приземлился в аэропорту города Оксфордира. Самолет двигался со скоростью, в два раза превышающей скорость звука на высоте более 20 километров.

Эта первая эксплуатация летательного аппарата данного типа после того, как в июле 2000 года "Конкорд" потерпел крушение под Парижем, в результате чего погибли 113 человек.

В конце лета коммерческие рейсы "Конкорда" из Великобритании должны возобновиться. Компания Air France колеблется в аналогичном решении: французские авиалинии запустят сверхзвуковые самолеты не раньше сентября.

"Ассошиэтед Пресс".

В Швейцарии коровьим бешенством болеют кошки

В Швейцарии обнаружен первый случай заболевания кошек бешеным, сходным с коровьим бешенством. Ветеринарная служба Швейцарии подтвердила случай заболевания кошки губчатой энцефалитом. Пресс-секретарь ветеринарной службы выступил по телевидению с предупреждением относительно возможной опасности для людей, употребляющих в пищу кошек. По мнению ветеринаров, заражение губчатой энцефалитом может быть связано с употреблением кошачьего корма, приготовленного с использованием органов зараженных животных.

Французский суд отказывается допрашивать Ширака

Французские суды, ведущие дело по финансовому скандалу, связанному с президентом Жаком Шираком, заявили, что, в соответствии с законом, не имеют права допрашивать главу государства. Такое заявление последовало после слов, сказанных Шираком 14 июля, о том, что он, пока является главой государства, не предстанет на допросе перед судом.

"Франс-Пресс".

США располагают "внушающими доверие" подтверждениями существования в Беларуси "эскадрона смерти"

Вашингтон, 18 июля. Интерфакс. США получили от перебежчиков из Беларуси "внушающие доверие подтверждения" существования "эскадрона смерти", расправляющегося с противниками президента Александра Лукашенко.

Это заявил во вторник представитель государственного департамента Чарльз Хантер, рассказывая журналистам о разоблачениях, сделанных укравшимися в США бывшими сотрудниками белорусской прокуратуры Дмитрием Петрушкевичем и Олегом Случаком.

По их словам, сообщил Ч. Хантер, "эскадрон смерти" несет ответственность за примерно 30 убийств. "Это предостерегает собой дополнительное подтверждение

прежних обвинений режима в том, что он замешан в исчезновении этих людей. Мы к этому относимся серьезно", — сказал представитель госдепартамента.

Следователь прокуратуры Д. Петрушкевич участвовал в расследовании обстоятельств исчезновения в Минске оператора российского телеканала ОРТ Дмитрия Завальского, который до этого был личным оператором президента Беларуси.

Один из свидетелей по делу был убит, а один из членов следственной бригады умер при неясных обстоятельствах.

После этого, по сообщению властей США, Д. Петрушкевич и его коллеги по прокуратуре О. Случак стали опасаться за свои жизни и предпочли бежать из Беларуси.

В конечном итоге в июне они получили убежище в США и были неоднократно приняты в госдепартамент. Несколько дней назад американское внешнеполитическое ведомство опубликовало заявление о том, что оно "глубоко обеспокоено" сообщениями беглецов об исчезновениях в Беларуси противников А. Лукашенко.

Помимо Д. Завальского, в заявлении названы пропавшие в 1999 г. бывший министр внутренних дел Беларуси Юрий Захаренко и председатель Центральной избирательной комиссии Виктор Гончар.

"До сих пор власти Беларуси не предоставили никаких сведений о местонахождении этих людей", — говорилось в заявлении государственного департамента.

В Ташкенте судят убийц турагентов

В Узбекистане начался судебный процесс по делу семьи Коравых, которые якобы организовывали выезды на постоянное место жительства в Турцию, а на самом деле убивали потенциальных эмигрантов.

Медику Олиме Коравой, ее мужу — декану технологического института Фирдинуну Кораву и их сыну Жейхуну Бухарскому судья обвинил в убийстве шести человек.

В конце 2000 года на свалке одного из рынков Бухары были обнаружены отдельные фрагменты останков шести человек.

По подозрению в совершении убийств были задержаны супруги Коравы, в доме которых в ходе обыска обнаружены оставшиеся части расчлененных тел, документы и личные вещи убитых. Здесь же было изъято большое количество паспортов и валюты.

Евгений СУЛЫГА, Великобритания.

Россиян послали в... Музей ужасов

В 2002 году в Лондоне откроется Музей британского туалета. На его создание уже выделен миллион фунтов стерлингов. Эти деньги плюс 350 тысяч евро от Евросоюза получил Gladstone Pottery Museum, на территории которого уже собрана уникальная коллекция унитазов, туалетных столиков, ванн. Здесь же во время открытия нового экстрагантного музея пройдет "парадник туалета".

Создатели музея обещают, что посетители благодаря их экспозиции узнают, какими были первые туалеты, увидят, как выглядели знаменитые унитазы эпохи королевы Виктории. При этом с помощью новейших технологий и специальных химических средств будет воспроизведен и

характерный сортирный запах викторианской и всех последующих эпох. Всего в музее будет более двух тысяч экспонатов. Отдельный зал будет посвящен изобретателю современного туалета Гомасу Крепперу, который в XIX веке придумал унитаз и систему слива.

Ходят слухи, что российские специалисты по отхождению местам предложат дополнить британскую коллекцию экспонатами, которые смогли бы разъяснить британцу, что обозначает фраза Путина "мочить в сортирах".

Однако Лондон ответил, что подобная экспозиция уместнее в Музее ужасов, который расположен на Tooley street.

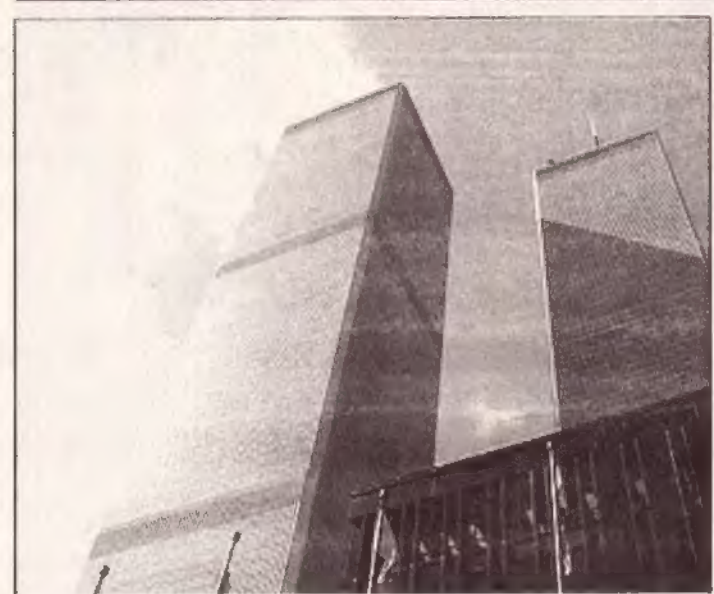
Евгений СУЛЫГА, Великобритания.

КЛУБ ФОТАВАНДРОЎНІКАЎ

Кінг-Конгі ў Амерыцы па вуліцах не ходзяць

Не, паважнае спадастань, не пахоўвацца — гэта не натуральны Кінг-Конг на адным са здымкаў. Гэта звычайная макета лялька, зробленая па прыкладзе знакамітай супермагільі. Лялькі гэту знаходзілі гандляр сувенірамі ў адным з невялікіх гарадзкіх штатаў Каліфорнія выставіў на вуліцу перад

дзяверыма сваёй кравы, каб прымаць як мага больш разважак гледацтва. Гэта ўжо атрымліваецца! Надані "Welcome" на шыльдаў паважліва ідэялізаваў амерыканскага штата Аляска аднаго "Ласкава прасімі". Заіраваў троех буйных, але нічога — прычытаць можна. Я не зразу-

"Не собираюсь оправдываться по каждому чиху"

(Окончание. Начало на 1-й стр.)
Как руководитель я по-настоящему состоялся в период работы в Минском облисполкоме. Я не разменивался по мелочам. Знал, что надо делать стратегически. Не только в сельском хозяйстве, но и в стране. Чем в конечном итоге все закончилось, не имеет никакого значения. В Минской области мои семена возмели и еще взойдут, несмотря на кованые сапоги, которые сегодня там топчутся.

А Александр Григорьевич в интервью журналистам БТ недавно заявил, что Вы звалили Минскую область...

— Действовать по принципу "сам дурак" не собираюсь. То, что следило мной в Минской области, уже вошло в историю.

— Поясните.

Никогда не позволял себе называть на чье-либо достоинство. Таких людей из прошлого в будущее. Неустойчиво возил их по тем хозяйствам Беларуси, которые представляли интерес с точки зрения экономических преобразований. Отправляя в Польшу, Германию. У меня никогда не было сомнений в плане стратегического развития агропромышленного комплекса. Я знал, что делать. И в то же время понимал: когда нет хозяина в полном смысле этого слова, рассчитывать на эффективное производство в условиях командно-административной системы не стоит.

Нынешний председатель Минского облисполкома Николай Домашкевич заявил, что до него были такие руководители, как Петук и Ярошук, предал нас полной анафеме. То, что они себе позволяли и позволяют... Впрочем, как и мно-

гим своим недругам, лучше пойдут на них свечку поставлю и попрошу, чтобы они триста лет жили. Глупости надо воспринимать. Если в какой форме она будет выражаться — зависит от ситуации.

— Вы — злопыхательный человек?

— Никогда не позволял себе сведения счетов. На мой взгляд, это признак слабости. Сильный должен уметь прощать и быть великодушным. Мстить — значит опуститься до уровня обидчика.

— Александр Ильич, Вы считаете себя лучшим из всех кандидатов?

— По крайней мере не худшим. Если Вы обратили внимание, меня волнует морально-правовой аспект проблемы смены власти. Я понимаю степень ответственности, которая лежит на будущем президенте. Понимаю, какой вызов мне бросают. Какой вызов надо делать. И насколько он непрост. Но, в отличие от многих, я готов его сделать.

— За время нашей беседы Вы так много деловых дел сказали в свой адрес. Добавьте, пожалуйста, в собственную характеристику немного критики. Я, например, знаю, что Вы чрезвычайно упрямый.

— Я ненавижу себя в большей степени, чем люблю. Знал все свои недостатки. Но, на мой взгляд, это такие интимные вещи, которые тщательно скрываются от посторонних глаз.

— Но народ ведь должен знать о недостатках, возможно, будущего президента.

— Мне всякого сомнения. Никто не знает своих недостатков лучше себя самого. Надо быть готовым к тому, что каждый день выставляешь себя напоказ. Нельзя все время демонстрировать только силу.

что, на мой взгляд, главная победа, которую человек может одержать — это победа над самим собой. Если победил себя, значит, победил всю войну. Но себя нельзя победить однажды и навсегда. Себя надо побеждать каждый день и каждый час. Чем я и занимаюсь.

Если бы в моей биографии был какой-то темный факт, никогда не позволил бы себе идти на президентские выборы. С моей точки зрения, фрак должен быть безукоризненно белым.

— Видимо, "свой фрак" Вы уже забрали из чужих?

— А мне не надо было тогда славить. У меня были свои моменты истинности — я их пережил. Были искренности — я их изжил. Была возможность быть — я сделал ставку на другие ценности. В то время, когда я реально находился у власти, можно было особенно не напрягаться строить коммунизм в отдельной взятой семье. Но я этим не соблазнился.

Я никогда не умираю с голоду и не умру. Наша семья в состоянии прокормиться даже при крайнем стечении обстоятельств. Всегда можно косяком земли взять и какое-то собственное благополучие обеспечить. Впрочем, не так уж много человеку и надо.

— Луксенко тоже считает, что народу лучше лишь "чарка и шарварка".

В этом мы принципиально расходимся. Нынешняя власть пропагандирует равенство в бедности. Я — за достойный уровень жизни. Талант и возможности каждого должны вознаграждаться как подобает. Чернуха всем уже поперек горла. Нельзя все время демонстрировать только силу.

— То есть Вы убеждены, что страной нужно овладевать нежно и ласково?

— Мы вместе с тем твердо и настойчиво. Страна ведь тоже женщина.

Есть власть сильная и власть эффективная. Элементарное знание психологии говорит о том, что не всякая сильная власть может быть эффективной, как, например, в нашем случае. Да и назвать эту власть сильной язык не повернется. Скорее ласковой, которая способна сломать и загнать, но не заставить эффективно работать.

Народ хочет уверенности в завтрашнем дне, уважительного отношения. Я уйдя с работы, когда почувствую, что подчиненные меня боятся, они должны бояться потерять мое уважение к ним. Естественно, речь не идет о чересчур мягком управлении стиле управления. Если надо, я умею быть чрезвычайно жестким.

Тотому, кто Вы к появлению такого же жесткого компромата?

— Компромат — это как шпатель. К неровной стене приставят, а от ровной — обязательно отвалится.

— Все зависит от мастера и технологии.

— За себя я спокоен.

— При каком раскладе Вы будете жалеть, что выжили во все это?

— Ни при каком. Я сегодня совершенно доволен, что пошел в эту политику. Абсолютно убежден, что в политике для меня все только начинается. И в истории этой страны я свое слово, вне всякого сомнения, еще скажу.

ДУХОВНЫ СКАРБ

Энциклопедия "Народной воли", выпуск №18

Варвара Кашаварава-Руднева

Першая жанчына-доктар

9 снежня 1868 года ў Расіі адбылася падзея, якая ўвайшла ў гісторыю медыцыны. Менавіта ў гэты дзень псыхіаляг закончыла (атрымала дыплом, што дае права мець залатую медаль) Пецярбургскую медыка-хірургічную акадэмію Варвара Кашаварава. Там самым у краіне з'явіўся першы прафесійны ўрач-жанчына. Кашаварава — наша зямлячка.

Нарадзілася Варка ў Чавусах, паводле іншых звестак, у Віцебску, прыкладна ў 1844 годзе. Бацька — ле, хоць і быў настаўнікам, меркаваў, што даччы адукацыя не абавязкова. Варка, па сутнасці, стала хатняй работніцай, глядзела за паспелай, выхоўвала малодшых братоў. І ў дванаццаці гадоў яшчэ не ўмела ні чытаць, ні пісаць.

Аднак ажрэў у гэтым узросце прайшоў канец цярпення дзяўчыцы, і яна вырашыла пакінуць бацькоўскі дом. Варку асабіста ніхто і не шукаў, а яна з вылазкавай спадарожніцай дала Царскага Сада, а гэта, як вядома, было недалёка ад сталіцы. Там засталася адна. Жыла ў нейкім падвале, захавала. На часце, знайшліся добрыя людзі і накіравалі дзяўчынку ў вясенні шпіталь, дзе знакоўчыла побач. Варку ўрачы накармілі-напаялі і грошай далі. Зброў бядогаў да сябе адставілі капітан-мірок, каб глядзела за яго сям'яй-першасямейкай.

Пазней Варка апынулася ў сям'і аднаго афіцэра корпуса вясенных тапографіў, потым — у старога настаўніка Адама Адамовіча, затым жыла ва Удалье некайга палкоўніка. Там выхаваннем Варка занялася стары селянін Прохор. Ён быў пісьменным чалавечкам, у яго дзяўчынка навучылася крыху чытаць і пісаць. Не забывай Варку і апіжун-афіцэр. Яе на выхаванне іншым ён аддаваў толькі тады, калі выязджаў у працяглая камандіроўкі. У чарговы прыезд у сталіцу забудыў забраць дзіця. І нават прымусяў хадзіць у танцавальны клас.

Варка інакш гэта ча спойналася шчаслівага гай. На яе "кінуў вока" пецярбургскі другой гімназіі купецкі сын, які сам прадставіўся Мікалай Сіхалавіч Кашавараў. Хутка прапанаваў выйсці за яго замуж. Варка Кашаварава не кахала, але загінула пры ўмове, што муж дазволіць ёй вучыцца. Другой гімназіі купецкага сына нічога не заставалася, як пазнацца. Пазначаліся 14 верасня 1860 года. І стала пастая гэтага Варка Наванана Варварай Аляксандраўнай Кашаваравай.

Хутка яна зразумела, што ў сваіх чаканнях памылалася. У сям'і Кашаваравых яна была зусім чужой, а калі заклала, што хоча вучыцца, пачалі смяяцца. Паспрабавай муж і "павыхоўваць" малую жонку, пабуй я. Аднак Варка аказалася з характарам. Запрабавала так званы "асобы від" на жыццё. Працей кажучы, яны развіліся і толькі фармальна заставіліся мужам і жонкай.

Варка Кашаварава хацела атрымаць медыцынскую адукацыю, хоць і разумела, што ажыццявіць гэта будзе няпроста. Справа ў тым, што на той час на жаночую адукацыю ў Расіі глядзелі, як на штось непатрэбнае. А ўніверсітэцкі статут ад 1835 года хоць і быў і даў некалькіх дэталей, але не дазваляў жанчынам атрымліваць адукацыю. А ўніверсітэцкі статут ад 1835 года хоць і быў і даў некалькіх дэталей, але не дазваляў жанчынам атрымліваць адукацыю.

Трэба было нагнаць тое, чаго яна не ведала. Самастойна яна вучылася латын, алявіла, ведала, якія дэле папярочныя курсы. Узялася і за поўны курс мужчынскіх гімназій. Сяродняй жа адукацыі, як вядома, не мела. Вучоба была разлічана на ляс галоў. Тэрмін гэты называўся курсам. При пераходзе на трэці навучальны год у абавязковым парадку здаваўся так званы псеўдакурс. Псеўдакурс. Іто ў В. Кашаваравай адымовілі прыняць. Кіравалася тым, што дазвол на вучобу адымовілі не дае права на атрыманне дыплама. Даматалас і тут свайго. Здала паўлекарскі экзамен паспяхова.

Акрыялася першымі поспехамі, вывучыла німечку — мову і тэрміны 1865 года пераехала на практыку ў Прагу, прапавала пад кіраваннем вядомага акушэра Зейфэрта. З пераходам на люты курс атрымала права прыяваць у клінікі акушэраў і жаночых хвороб, куды дапускалі далёка не кожнага студэнта.

Паспяхова займалася і навукай работай 16 студзеня 1868 года біякуша выступіла з дакладам на пасяджэнні Таварыства рускіх урачоў у Санкт-Пецярбургу. Доклад апублікаваў. Тым самым акрыялася дарога ў члены Таварыства. Паводле яго статута, неабходна было захаваць толькі дзве ўмовы. Першая — выступленне з дакладам. Другая — ракамэндацыя двух медыцынскіх сінцілаў Таварыства. В. Кашаварава — ракамэндавалі прафесары М. Руднеў і С. Сокаль.

Праз некалькі месцаў мусілі адыбшы выпускныя экзамены. Ды памылалася Варвара Аляксандраўна, што ўсе непарукаменны ўдзялілі. Які ні дэвін, але дапускаў яе да іспыту на з'яўленне. Ніяк не магі рашыцца, каб, нарэшце, упершыню ў краіне жанчына атрымала дыплом аб вышэйшай медыцынскай адукацыі. Давол з вылімі іжжакімі далі толькі 13 верасня 1868 года, а 9 снежня закончыла

Калінінскіх балыніцы ў сталіцы. А без перапарытоўкі было не абыйсціся, ба пачаліся масавыя верныяя захворванні.

Кіраву курсамі ардынатар, а пазней — прафесар Вясняна-медыцынскай акадэміі В.Тарнаўскі. Бенімін Міхайлавіч вылучаў не сарод іншых, бо вучылася яна добра, хоць характар мела далёка не лепшы.

"Усе мяне лічылі дэзэкай", — успамінала Варвара Аляксандраўна, — але гэта была няпраўда; я проста была дзіўна прыродзі ўсё, што я прасіла... Я ніколі не была злою, а патрабавала толькі справядлівасці ад людзей, але гэта было несвоечасова, і мяне запісалі ў дэзэкай..."

Правіла яна рашучасць і ў час выпускных экзаменаў. Прымаючы пасаджэнне аб заканчэнні курсу, заявіла, што ведае атрыманыя пры гэтым, нікому не патрэбны. Маўляў, не вывучала ні анатоміі ні фізіялогіі, а таксама іншых спецыяльных дысцыплін. Члены камісіі анямелі, калі пачулі і такую дэзэкай: "Вы прыпаноўваеце за мяне поспехі ўніверсітэту — гэта давол жалювае; дэзэкай мяне адказвае ад гэты ўніверсітэты і папрасіць вас даць мне за ўніверсітэту давол вучыцца медыцыне і пазнаёміцца з тымі навукамі, веданне якіх неабходна для ўмення лячыць. Калі я пазнаю гэтыя навуку, тады я спрабуй будзь..." харапыя на сваім месцы.

Давалася Варвары Аляксандраўне мець гаворку з самім вучоным сакратаром Медыка-хірургічнай акадэміі Н.Зініным. Той, пачушы пра яе жаданне атрымаць вышэйшую адукацыю, прамаў, які прысуд вынес: "Не трэба ўспастаў заімацца! Кашаварава — у сьлёзы: "Матчына, Ардынбургскае нацалства даламожа?" Зінін, каб толькі не надакучала больш, "А што? І сапраўды?" Кашаварава — да Тарнаўскага, а той: "Выкінь дурноту з галавы!". Накрычаў — накрычаў, а ўсё-такі дамагчы. Пра знаёмых выйшла на Ардынбургскага генерал-губернатора. Той дазволіў вучыцца далей і, нарэшце, у чэрвені 1863 года з'явіўся загад аб залічэнні В.Кашаваравай ў Медыка-хірургічную акадэмію.

Трэба было нагнаць тое, чаго яна не ведала. Самастойна яна вучылася латын, алявіла, ведала, якія дэле папярочныя курсы. Узялася і за поўны курс мужчынскіх гімназій. Сяродняй жа адукацыі, як вядома, не мела. Вучоба была разлічана на ляс галоў. Тэрмін гэты называўся курсам. При пераходзе на трэці навучальны год у абавязковым парадку здаваўся так званы псеўдакурс. Псеўдакурс. Іто ў В. Кашаваравай адымовілі прыняць. Кіравалася тым, што дазвол на вучобу адымовілі не дае права на атрыманне дыплама. Даматалас і тут свайго. Здала паўлекарскі экзамен паспяхова.

Акрыялася першымі поспехамі, вывучыла німечку — мову і тэрміны 1865 года пераехала на практыку ў Прагу, прапавала пад кіраваннем вядомага акушэра Зейфэрта. З пераходам на люты курс атрымала права прыяваць у клінікі акушэраў і жаночых хвороб, куды дапускалі далёка не кожнага студэнта.

Паспяхова займалася і навукай работай 16 студзеня 1868 года біякуша выступіла з дакладам на пасяджэнні Таварыства рускіх урачоў у Санкт-Пецярбургу. Доклад апублікаваў. Тым самым акрыялася дарога ў члены Таварыства. Паводле яго статута, неабходна было захаваць толькі дзве ўмовы. Першая — выступленне з дакладам. Другая — ракамэндацыя двух медыцынскіх сінцілаў Таварыства. В. Кашаварава — ракамэндавалі прафесары М. Руднеў і С. Сокаль.

Праз некалькі месцаў мусілі адыбшы выпускныя экзамены. Ды памылалася Варвара Аляксандраўна, што ўсе непарукаменны ўдзялілі. Які ні дэвін, але дапускаў яе да іспыту на з'яўленне. Ніяк не магі рашыцца, каб, нарэшце, упершыню ў краіне жанчына атрымала дыплом аб вышэйшай медыцынскай адукацыі. Давол з вылімі іжжакімі далі толькі 13 верасня 1868 года, а 9 снежня закончыла

акадэмію са званнем "лекара з адзнакай" і з дыпламом, які даваў права мець залаты медаль.

Настала пара падумаць і аб уладкаванні асабістага жыцця. У час вучобы Варвара Аляксандраўна пасваравала са сваім выкладчыкам, прафесарам М.Рудневым. Настаўнік і студэнтка паказалі адзін аднаго. 22 красавіка 1870 года яна скасавала шлюб з першым мужам і выйшла замуж у другі раз, стэвушы Кашаваравай-Рудневай. Здавалася б, лепш не прыдумася, калі ў сям'і два чалавекі з аднолькавымі захвапленнямі. Але М.Руднеў хацеў быць у жонцы найперш кабінетнага ўрача, яна ж аддала перавагу практычнай дзейнасці. Таму і паехала летам 1871 года прапавіць у Жалезнаводск. Лячэбная практыка была неабходна дзеля таго, каб атрымаць навуковую ступень доктара медыцыны.

Пастыдоўна ішла да пастыдаў мэта. Але і тут не абыйсціся без іжжакі. У 1873 годзе на саісанне навуковай ступені прапавіла сваю працу (тады падобны падыход практыкаваўся) "Да вучэння аб свабодных целах у брэнчій поласці і аб пазаматочнай цяжарнасці". Праз тое, што адыбшы дэлей, асталася красамойнае сведчанне самой пратэзідацы: "...мне не толькі перахадзілі, але адна асоба запалохла мяне нават дэлей не Сібіру, калі я буду настайваць на сваім прасе. Я адказала, што і ў Сібіру не прыдуць з вёсамі".

Пакоклі М.Руднеў выклааў у акадэміі паталагічную анатомію, ён дазволіў жонцы праводзіць нефізіялічныя практычныя заняткі. Абарыніца паспрабавала другі раз у лютым 1876 года — у Маскоўскім універсітэце. І зноў не знайшлі падтрымкі. Паспех паспяху толькі з трэцяга заходу: 26 мая 1876 года В.Кашаварава-Руднева стала не толькі першай жанчынай-урачом Расіі, а і першым доктарам медыцыны сярод жанчын.

Але не толькі медыцынай цікавалася Варвара Аляксандраўна. Самастойна вывучыла англійскую і французскую мовы, шмат чытала літаратуры — як спецыяльнай, так і мастацкай. Жыла хрып, паўнакроўна. Толькі якіх пастаянна рыхтавала ёй новыя выпрабаванні. Нечакана цюжкі захварэў муж, ято не стал 10 снежня 1878 года. Калі боль па неваротнай страіе ўіх, вырашыла адказаць узаемнасцю аднаму са сваіх шматлікіх пахонікаў. І памылалася. Слухач Артылерыйскай акадэміі, штабс-капітан І.Палікарпаў пачаў распаўсюджваць пеліткі пра заемадальнасць з малодай удавой. Мусіла з ім размысці. Але І.Палікарпаў не спыніўся на гэтым. Пагаварыў з выдавом газет "Новое время" А.Суворыным, і ў верасні 1879 года на яе старонках з'явіліся раздзелы з апавесці "Доктар Самыхава-Самаловава".

Многія ў тэравін пёкта пазналі В.Кашаварава-Рудневу. Мусіла звяртацца за абаронай у суд. 27 студзеня 1881 года І.Палікарпаў па пахлёт прысудзілі тры месяцы гаўптвацці. Раздзакі газет, якія влі супраць Варвары Аляксандраўны шалываванне, запіталі якіхш іштрафы. Толькі надбярэжніцтваў не памелела. У іншых выданнях надрукавалі на яе карыкатуры. Пасля гэтага вырашыла развітацца са сталіцай. Два месяцы жыла ў знаёмых у Харкаве, а пасля перабралася на Варонежчыну, у Валуіскі лавет. Прымавала 127 дзесяці зямлі, пабудавала непадалёк ад сяла Аляксандраўка свой дом.

Лячыла сялян, прапавала над навуковымі артыкуламі. З іх наравілася кніга "Гігіена жаночага арганізма ва ўсіх фазах жыцця", якую за свой кошт выдала ў Харкаве ў 1884 годзе. Праз два гады надарывалася ішчасце, згарэў дом. Тры гады працягла ў добрых людзей. Напісала "Выскавы нататкі", што былі апублікаваны ў 1888 годзе ў газеце "Новості".

У 1889 годзе вярнулася ў сталіцу, але зразумела, што тут яна нікому не патрэбна. У 1891 годзе з Пецярбургам развіталася назаўсёды. На абзеканні, якія засталіся, купіла дом у Старой Русе. Памерла ў гадзіну ночы 29 красавіка 1899 года. Асобныя выданні адукавалі на яе смерць, але ў гэтым Расія спакойна развіталася з чалавечкам, якім нельга не ганарыцца. Дзэзэкай ніколі не любіць. Нават калі яны талентавы.

Міхась ЯНОВІЧ.
Пра В.Кашаварава-Рудневу можна прачытаць:

Діагност С. В.

БЫВАЕТ И ТАКОЕ...

Келдыш" доставит жениха и невесту к месту, где затонул "Титаник". Их поженит либо капитан подводной лодки, либо командир "Ака-

Девушка должна

ЖЕНЩИНАМ ЕЗДИТЬ НА ПИКНИКИ

Таблица популярности женского

Планы запретить женщинам ездить за город на пикники и посещать места отдыха. Теперь отряды полицейских будут патрулировать пляжи и парки и следить за отсутствием там женщин. Если кто-то посмеет нарушить запрет, то наказание может быть весьма суровым.

на першاپачатковую цяжасці
мяркуеш, што гэты праект
будзе паспяховым.

Валіяўна КАЗЛОВІЧ

'Матацыкл'

траўмы, а з пачатку ліпеня — ад
паведна 3 і 23.

Аналіз аварыйнасці, як знае
чаюць у ДАІ Мінскай вобласці,
паказвае, што асноўнымі прычынамі
намі здарэнняў з'явіліся неадс-
татковыя навыкі ваджэння і пе-
равышэнне бяспечнай хуткасці
руху. Усе вадзіцелі, што трапілі
у аварыі, не мелі вадзіцельскіх

Падчас аперацыі «Матацykl»

доспехи, одежда, посуда и прочая утварь — всего более тысяч предметов. Ученые называют находку «открытием мирового

ел в лидеры толстых

Свою лепту в процесс "отъез-
ления" китайской нации внесли
и политика ограничения рождае-
мости. Единственный ребенок
семьи становится центром всеоб-
щего внимания. "Маленького
императора", как называют
таких детей сами китайцы, балу-
ют свыше всякой меры, закар-
мливая всевозможными сладос-
тями.

неважаючись, зникаючи з усього
машинами, зникаючи з усього
у важкій стіні.

Згодом з'являються версії:
усе жні атрутили газом: вер-
сія одна, ниясправна аказалася
п'ячка газавий калонкі, уста-
новлена у кватирі.

Валентина КАЗЛОВИЧ

асов

литаны перевернули кабинку
дверью вниз, чтобы он не мо-
гул вылез. А затем через окно

что туалет стоял на оживленно
перекрестке.

Энгельса 34а

раақия матэрыялы не рэцензуе і
паўважэньне да паўважэньне
раақия не адказвае. Могуць дру
раақия не падзяляюцца газетай.
46. Нумар газэты надрукаваны з ды
г. Мінск, вул. Кнорына, 30, Падпіс
раж: 41850 экз., Заказ № 564.

7) 206

ага аддзела: 206-69-04
nsk.by
ninsk.by

памяць

радакцыя матэрыялы не рэагуюць і не
адказваюць на лісты, якія адносяцца
радакцыя не адказвае. Могуць друкаваць
або не падзяляюцца газетай.

46. Нумар газеты надрукаваны з дыя-
г. Мінск, вул. Кнорына, 50. Падпіс-
раж: 41850 экз., Заказ № 564.

Згодна з папярэдняй версіяй, усе яны атруціліся газам: верагодна, няспраўнай аказалася выцяжка газавай калонкі. уста-

лиганы перевернули кабинку
дверью вниз, чтобы он не мо-
г выйти. А потом навалились на

Энгельса 34а

ninsk.by

Weyman

46. Нумар газеты надрукаваны з ды-
г. Мінск, вул. Кнорына, 50. Падпіс-
раж: 41850 экз., Заказ № 564.